

50 ANYS D'STONEWALL, SEGUIM LA REVOLTA

La matinada del 28 de juny de 1969, avui fa 50 anys, la policia de Nova York irrompé al bar d'Stonewall Inn amb la intenció de tancar el local i d'arrestar-hi la concurrència. Aquest bar, a banda de ser freqüentat per transsexuals, lesbianes, bisexuals i gais, era conegut per atreure persones racialitzades, migrades (especialment llatinoamericanes), persones sense sostre i marginades socials.

Aquella nit la ràbia per la brutal actuació policial esclatà als carrers: centenars de persones s'enfrontaren a la policia que acabà replegant-se, incapaç de contenir la resposta irada i espontània de la gent. La comunitat LGTBI deixà, per uns dies, de lluitar en associacions més o menys encobertes per defensar-se i reivindicar-se al carrer.

50 anys després som les mateixes persones que lluitem contra les agressions i els discursos de l'odi que pretenen deshumanitzar-nos. No ens conformem amb la llei 11/2014, cal fer-la efectiva i que es compleixi arreu, amb sancions si cal. Contra el feixisme i contra l'LGTBI-fòbia, ni un pas enrere!

50 anys després som les mateixes persones transsexuals que lluitem per la visibilització, per la dignificació, contra la patologització i per la inclusió sociolaboral en igualtat de condicions.

50 anys després som les persones amb VIH que lluitem contra l'estigmatització social i laboral, la culpabilització individual i la discriminació sanitària.

50 anys després som les mateixes persones migrades o racialitzades que lluitem per fer efectius els drets humans, el dret a l'asil, el dret a gaudir d'espais de seguretat, de cures i de llibertat, i que salvem vides a la Mediterrània.

50 anys després som les persones que denunciem l'assetjament escolar per raó d'identitat de gènere o sexual. Volem una formació crítica amb l'entorn, sense prejudicis i lliure d'estereotips.

50 anys després som les mateixes persones que construïm murs de coratge per afrontar la brutalitat policial, desfermada de nou i un cop més a casa nostra contra les classes populars organitzades.

50 anys després som les mateixes persones que ens organitzem arreu del territori per defensar el dret a un treball digne, garantir l'accés a l'habitatge per a tothom i poder envellir en condicions adequades.

50 anys després som les mateixes persones que no ens venem a empreses ni governs que es renten la cara amb la lluita LGTBI i mercantilitzen els nostres drets, cossos i sexualitats.

50 anys després lluitem més plegades que mai amb les reivindicacions feministes, perquè som una mateixa lluita per la dignitat humana. Només sí és sí!

50 anys després cal tornar a reivindicar que hem estat, som i serem la revolta al carrer per guanyar plegades una vida digna i feliç.

Sense drets civils no existim, sense drets civils la nostra existència no té valor. Vam aprendre una gran lliçó, que va marcar un nou camí. Aconseguir protecció legal, ser ciutadans i ciutadanes amb dret a existir. I un cop assolit, això, assegurar també la protecció legal de les nostres criatures.

L'activisme de les famílies LGTBI és persistent, sense treva, actua a diari, a cada moment i a tot arreu. Poder existir ha significat també reinventar la família a la nostra manera, sense paradigmes, sense barreres, des de la igualtat i des del compromís. Hem diversificat la família i l'hem millorat! Sí! L'hem millorat! Prendre la decisió de tenir criatures mai és fàcil per les persones LGTBI. I tenir-les ens fa més fortes, i ens atorga un major compromís amb la societat i amb la lluita pels drets i les llibertats de les lesbianes, gais i persones trans.

I precisament pels nostres infants, i també per la resta de persones LGTBI, exigim que se'ns deixi d'invisibilitzar, que se'ns respecti i que se'ns consideri, i que els nostres models de família siguin presentats en la societat com a models igual de vàlids, amb tots els drets i reconeixements.

Per tot això, en aquest 2019 la ciutat de Vilanova i la Geltrú s'afegeix al col·lectiu i especialment a les famílies LGTBI per demanar:

1. Que es respecti i es valori la diversitat familiar com a element de cohesió social.
2. Que es garanteixin de forma igualitària els drets reproductius i sexuals de les persones LGTBI en la sanitat pública.
3. Que es garanteixin els drets de filiació de les nostres criatures sense importar el seu origen a tota Europa.
4. Que s'estableixin convenis d'adopció internacional amb països no LGTBIfòbics.
5. Que es desenvolupin programes educatius en el marc de la coeducació, en els quals la realitat LGTBI sigui visible, coneguda i respectada.

Les famílies, amb els nostres infants, seguirem lluitant fins aconseguir la dignitat i el respecte que mereixem.

Vilanova i la Geltrú, 28 de juny de 2019